

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:3122

av **Daniel Bäckström (C)**

Rovdjur

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om viltförvaltningsdelegationerna och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa möjligheterna för länsstyrelsen att fatta väl underbyggda beslut om licens- och skydds jakt och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa en snabb handläggning i domstol av överklagade licens- och skydds jaktbeslut och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Riksdagen beslutade 2013 om propositionen ”En hållbar rovdjurspolitik” (prop. 2012/13:191) vilket syftade till att stärka det regionala och lokala inflytandet i rovdjursförvaltningen samtidigt som man säkerställde miljöhänsyn och att Sverige skulle fullfölja sina internationella åtaganden. En fungerande regional rovdjursförvaltning måste utgå från intentionerna med det riksdagsbeslutet. För exempelvis Mellansverige så sker det i dag genom att man först kommer överens om antalet vargar som får fällas och sedan informerar respektive viltförvaltningsdelegation. Detta visar på hur omvänt den praktiska tillämpningen egentligen fungerar. När tilldelningsbeslut är taget och kvot är bestämd involveras inte viltförvaltningsdelegationen i beslutet om vilka revir som ska bli aktuella för jakt, trots att de varit med och tagit fram den länsvisa förvaltningsplanen.

Eftersom förutsättningarna och förekomsten av varg ser så olika ut mellan länen riskerar nuvarande brister i förvaltningen att rovdjurstrycket kommer bestå i Värmland, Örebro och Dalarna istället för en jämnare fördelning över landet. Varje län borde först arbeta fram en lämplig målbild innan förhandling sker på nationell nivå. Istället har vi idag en situation där det bestäms nivåer på nationell nivå som respektive län sedan får

anpassa sig till. Det här är inte hållbart över tid och riskerar undergräva allmänhetens förtroende för myndigheter och fattade beslut.

Men detta gäller inte bara vargen utan när det gäller exempelvis jakt på björn har beslutet rörande Värmland 2016 ansetts vara ett avsteg från gällande förvaltningsplan och praxis för vilka frågor som ska avhandlas i viltförvaltningsdelegationen. I beslutet hänvisas det till att det är samma lagstiftning som gäller för licensjakt på varg och att det är ett oklart rättsläge. Det står klart att det krävs en tydligare uppföljning av det av riksdagen fattade beslutet om hur rovdjurspolitiken ska vara organiserad och framförallt krävs det att regeringen säkerställer att arbetet i viltförvaltningsdelegationerna sker på ett sådant sätt som ger förutsättningar för inkludering och delaktighet snarare än den toppstyrning som det förefaller vara i dag.

Handläggningen vid länsstyrelsen

I en skrivelse till Naturvårdsverket har länsstyrelserna i rovdjurslänen föreslagit att jakttiden på varg ska kortas ner med en tredjedel, för att kunna genomföras under perioden 15 januari till 15 februari. Förkortningen med 14 dagar motiveras med att skapa möjlighet att inventera bättre och samla in mer faktaunderlag inför jakten.

En förkortning av jakttiden har samtidigt av många av de jägare som i praktiken är de som ska utföra licensjakten ansetts som mycket opraktisk och skulle försvåra jakten avsevärt, detta då genomförandet begränsas av tillgången till spårnö, dagsljuset och antalet lediga dagar. Det är nämligen inte statligt anställda jägare som utför jakten utan jägare som endast har sin fritid att disponera.

En översyn av jakttiden som initierats av länsstyrelserna genom deras skrivelse till Naturvårdsverket borde genomföras med ett bredare grepp, där man också betänker vilka det är som ska utföra jakten och ifall det finns anledning att förlägga jakten under någon annan tid på året. Att Norge startar sin förvaltningsjakt i oktober kan vara ett eftersträvänt exempel. Samtidigt måste också en översyn se till att länsstyrelsernas möjligheter till att fatta beslut om licensjakt som har en solid faktagrund säkerställs. Det är viktigt att regeringen är drivande i att en sådan översyn sker.

Domstolsprövning

Vi har tyvärr i allt för många år sett att beslut om licensjakt och till viss del också beslut om skyddsjakt fastnat i domstolarna, där slutgiltigt beslut kommit långt efter att den föreslagna jakttiden gått ut. Detta har påverkat förtroendet för rovdjursförvaltningen negativt. Vi måste säkerställa att den aktiva rovdjursförvaltningen som vi har beslutat om i Sveriges riksdag också kan bli verklighet och således går att förena med en domstolsprövning av jaktbesluten.

Den nuvarande regeringen har tagit initiativ för att säkerställa en snabb handläggning i domstolarna. Huruvida detta också blir resultatet återstår att se. För att vi så snart som möjligt ska få till ett hållbart förvaltningssystem av den svenska rovdjursstammen måste därför regeringen ha beredskap att föreslå nya åtgärder ifall det visar sig att de åtgärder man hittills vidtagit inte kommer att räcka till. Vi måste få ett slut på den långa handläggningen i domstolarna så att människor som lever och verkar i rovdjursdrabbade områden kan få klara och tydliga beslut på vad som gäller på ett snabbt och tydligt sätt.

Daniel Bäckström (C)